ഗവേഷണപഠനത്തിന്റെ സന്മാതൃകകൾ

പ്രൊഫ. സ്കറിയാ സക്കറിയ

പോസ്റ്റ് കൊളോണിയൽ വിമർശം മലയാളവഴികൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം പല നിലകളിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം അതിന്റെ ചരിത്രമാണ്. നമ്മുടെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ പുതുചലനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് അതിന്റെ ചരിത്രം. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് അക്കാദമിക പരിഗണനകൾ അങ്ങിങ്ങെങ്കിലും പുതുമകളായി തെളിഞ്ഞു കാണുന്നു എന്നതിന്റെ സൂചനയാണ് ഈ കൃതി.

നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളിൽ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായ കണ്ണിയാണ് ഗവേഷണതലം. അവിടെ ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെടാൻ ശേഷിയും ഭാവനയും ധൈര്യവുമില്ലാത്തവരാണ് അക്കാദമിക് നേതൃത്വത്തിലേക്കു വരുന്നത്. മറിച്ചുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ വിരളമാണ്. എങ്കിലും അക്കൂട്ടർ തീർത്തും നശിച്ചുപോയിട്ടില്ല എന്ന് ആശ്വസിക്കാം. ദീർഘകാലം ജവഹർലാൽ നെഹ്റു സർവ്വകലാശാലയിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ഡോ. കെ എൻ പണിക്കർ കാലടി സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലയുടെ വൈസ് ചാൻസലറായ സന്ദർഭം ഓർമ്മിക്കുക. സംസ്കൃതമറിയാത്ത സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല വൈസ് ചാൻസലർ എന്ന് ആക്ഷേപമുണ്ടായി. എന്നാൽ പലരും ശ്രദ്ധിക്കാതെപോയ കാര്യം വൈസ് ചാൻസലർ എന്ന നിലയിൽ പണിക്കർ പ്രകടിപ്പിച്ച നേതൃത്വമാണ്. അക്കാദമിക് നേതൃത്വത്തിന്റെ തിളക്കമാർന്ന മാതൃക ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ കുരുങ്ങിത്താഴാതെ അക്കാദമിക പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ വിശിഷ്യ പാഠ്യക്രമത്തിലും പാഠ്യപദ്ധതിയിലും ശ്രദ്ധയർപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ പുതുമ. ഇത് ഒറ്റയാൾ വിപ്ലവമായിരുന്നില്ല. യുവാക്കളായ അദ്ധ്യാപകരെയും മുതിർന്ന സഹപ്രവർത്തകരെയും ജീവനക്കാരെയും ക്ഷമാപൂർവ്വം സമഭാവനയോടെ ഒത്തൊരുമിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപോയി നടപ്പിലാക്കിയ അക്കാദമിക പരിഷ്കാരങ്ങൾ പലതുണ്ട്. അവയിലൊന്നാണ് ഗവേഷണപഠനപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആധുനികീകരണം.

അതിന്റെ ഭാഗമായി ഗവേഷണതലത്തിൽ കോഴ്സ് വർക്ക് നിർബ്ബന്ധിതമാക്കി. ഗവേഷണരീതിശാസ്ത്രത്തിനു പുറമെ മറ്റേതെങ്കിലും ഐച്ഛിക വിഷയത്തിൽക്കൂടി കോഴ്സുവർക്ക് ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ, സംസ്ഥാന ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസകൗൺസിലിന്റെ പ്രേരണയിൽ കേരളത്തിലെ പല സർവ്വകലാശാലകളിലും ഗവേഷണപഠനത്തിന്റെ ഭാഗമായി കോഴ്സ് വർക്ക് നിർബ്ബന്ധിതമായിരിക്കുന്നു. യു ജി സിയുടെ മാർഗ്ഗരേഖയിലും കോഴ്സ് വർക്കോടുകൂടിയ ഗവേഷണബിരുദത്തിനാണ് അംഗീകാരം. ഇന്ത്യയിലെ മികവുറ്റ സർവ്വകലാശാലകളിലും ഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങളിലും കോഴ്സ് വർക്ക് പണ്ടേ നിർബ്ബന്ധിതമാണ്. ലോകത്തിലെ മികച്ച സർവ്വകലാശാലകളിലെല്ലാം ഗവേഷണതലത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു അദ്ധ്യയനഘട്ടമുണ്ട്. ഗവേഷകർക്കു പരമാവധി സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുന്ന ചോയ്സ് ബെയ്സ്ഡ് ക്രെഡിറ്റ് സിസ്റ്റത്തിലാണ് അവിടെ കോഴ്സ് വർക്ക്. എന്നെങ്കിലും നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ അത്രത്തോളം അക്കാദമിക സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ച് ഊർജ്ജസ്വലമാകും എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. അന്ന്, ലോകത്തിലെ മികച്ച ഇരുനൂറ് സർവ്വകലാശാലകളുടെ പട്ടികയിൽ നമുക്ക് ഇടമുണ്ടാകും. (ഇന്നത്തെ കണക്കനുസരിച്ചു മികച്ച സർവ്വകലാശാലകളുടെ പട്ടികയിൽ ആദ്യത്തെ ഇരുനൂറ് സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും ഭാരതത്തിനു കിട്ടിയിട്ടില്ല.) പഠിച്ചും പരീക്ഷിച്ചും എഴുതിയും അവതരിപ്പിച്ചും ചർച്ച ചെയ്തും വികസിപ്പിക്കേണ്ടതാണ് ഗവേഷണാഭിരുചി എന്ന കാഴ്ചപ്പാട് വ്യാപകമായാലേ മികവുണ്ടാകൂ.

ഇത്തരം മാറ്റങ്ങളൊന്നും തിരിച്ചറിയാതെ, രീതിശാസ്ത്രം എന്തിന്? ക്ലാസും പരീക്ഷയും സെമിനാറും പ്രസിദ്ധീകരണവും ഗവേഷണ പഠനത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുന്നത് എന്തിന്? എന്നു ചോദിക്കുന്നവർ ഇന്നും കേരളത്തിലുണ്ട്. അവർക്ക് അറിവ് എന്നാൽ ഏകാന്തതയിൽ വ്യക്തിപരമായി ഉണ്ടാകുന്ന വെളിപാടാണ്. അറിവിന്റെ സാമൂഹികത അവർ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. അറിവുരൂപങ്ങൾ, അറിവും അധികാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, വിഷയവും വിഷയിയുമായുള്ള പാരസ്പര്യം തുടങ്ങിയവയൊന്നും തിരിച്ചറിയാത്തതാണ് ഇവരുടെ പ്രശ്നം. ഗവേഷണതലത്തിലെ രീതിശാസ്ത്ര പരിചയവും വിശേഷവിഷയപഠനവും ഇത്തരം തിരിച്ചറിവുകൾക്ക് ഊന്നൽ നല്കാനാണ്. വിജ്ഞാനവിനിമയശൃംഖലയിൽ സ്വയം അടയാളപ്പെടുത്താൻ ഗവേഷകനെ പ്രാപ്തനാക്കുകയാണ് ഗവേഷണപഠനതലത്തിലെ പാഠ്യപദ്ധതിയുടെ അടിസ്ഥാനലക്ഷ്യം. പുതിയ ആശയാവലികൾ, സങ്കല്പനങ്ങൾ, സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ബലത്തിൽ വിഷയവിശകലനം നടത്താൻ കഴിഞ്ഞാലേ പുതുമയുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾ ഉണ്ടാകൂ. പുതുമ (innovation) അതാണ് ഗവേഷണത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര. മാനവികവിഷയങ്ങളിൽ എന്തു പുതുമ എന്നു ചോദിക്കുന്നവരുണ്ട്. മാനവികവിഷയങ്ങളിൽ ലോകമെമ്പാടും നടക്കുന്ന ഗവേഷണസംരംഭങ്ങളിൽ ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചാൽ ഇതു തെളിഞ്ഞു കിട്ടും. ഗവേഷണ പ്രസി

ദ്ധീകരണങ്ങൾ, വിശിഷ്യ ആനുകാലികങ്ങൾ മറിച്ചുനോക്കാത്ത ഗവേഷണബിരുദധാരികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സുലഭമാണ്. അവരെങ്ങനെ പുതുമകൾ കാണും? പുതുമ കാണാനും പുതുമ കാട്ടാനും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വേണം. ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിൽ വിവിധ പ്രസാധനമാതൃകകളിൽ ഗവേഷണരചനകൾ ലഭ്യമാണ്. അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ചർച്ചകളും വിനിമയശൃംഖലയിൽ സുലഭമാണ്. നമ്മുടെ പല സർവ്വകലാശാലാഗവേഷകരും ഒന്നും വായിക്കാതെയും എഴുതാതെയും ചർച്ച ചെയ്യാതെയും ഏകാന്തവിശുദ്ധമായ ധ്യാനത്തിലൂടെ വിജ്ഞാനം നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗവേഷണഭൂപടത്തിൽ കേരളവും ഭാരതവും അടയാളപ്പെടുന്നില്ല. പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ അഭാവം കൊണ്ടുകൂടിയാണ് ഇന്ത്യൻ സർവ്വകലാശാലകൾ മികവുറ്റ സർവ്വകലാശാലകളുടെ പട്ടികയിൽനിന്നു പിന്തള്ളപ്പെടുന്നത് എന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുക. Citations— മറ്റു ഗവേഷകർ നമ്മുടെ ഗവേഷണരചനകൾ പരാമർശിക്കുന്നതു ഗുണമേന്മയുടെ ഒരു സൂചകമായിട്ടാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ ഏറെ പിന്നിലാണ്.

ഇവിടെ സമാഹരിച്ചവതരിപ്പിക്കുന്ന ലേഖനസമാഹാരത്തിലേക്കു മടങ്ങാം. കാലടി സർവ്വകലാശാലയിലെ മലയാള വിഭാഗത്തിൽ ഗവേഷണതലത്തിൽ കോഴ്സ് വർക്ക് തുടങ്ങിയ കാലത്തുണ്ടായ ചില ഉല്പന്നങ്ങളാണ് ഇവിടെ സമാഹരിച്ചവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഡോ. പി പവിത്രൻ നയിച്ച കോളനിയനന്തരപഠനകോഴ്സിൽ പങ്കെടുത്തവരുടെ ലേഖനങ്ങൾ. ക്ലാസുമുറിയിലെ ആവശ്യങ്ങളും ചിട്ടവട്ടങ്ങളും പരിഗണിച്ചെഴുതിയതാണ് ഇവ. കോഴ്സ് വർക്കിന്റെ മുദ്രകൾ ഇതിലുണ്ടാകും. ആ നിലയ്ക്ക് ഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിമർശനബുദ്ധിയോടുകൂടി ഇവ വിലയിരുത്താം.

കോളനിയനന്തരവാദത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എങ്ങനെ ഭാഷ, സാഹിത്യം, ജനപ്രിയസംസ്കാരം, വൈജ്ഞാനികത എന്നിവയുടെ വിവിധ മാതൃകകളിൽ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കാം എന്നു പ്രബന്ധങ്ങൾ കാട്ടിത്തരുന്നു. ഇത്തരം പരിശ്രമങ്ങളിൽ കേരളപഠനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമുണ്ട്. കോളനിയനന്തരവാദംപോലെ തയ്യാർ ചെയ്ത സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വിഷയവിശകലനത്തിൽ പ്രധാനമാണ്. എന്നാൽ ആ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇനിയും പൂരിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, സിദ്ധാന്തങ്ങളൊന്നും ഇരുമ്പുലക്കകളല്ല. പുതിയ ഉപാദാനങ്ങളുടെയും അനുഭവങ്ങളുടെയും മാതൃക (model)കളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ അവ നിരന്തരം പരിഷ്കരിക്കപ്പെടണം. അതായത്, സിദ്ധാന്തവിശകലനം കഴിയുമ്പോൾ കൃതിക്കും സിദ്ധാന്തത്തിനും പുതുമയുണ്ടാകണം. പരസ്പരം പുനർനിർമ്മിക്കാനുള്ള ശേഷിയാണ് വിഷയ വിഷയി സംഗമത്തിലുണ്ടാകുന്ന വിജ്ഞാനസുഖം. ഇത്തരം വിജ്ഞാനസുഖം ഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഈ ഗവേഷണലേഖനങ്ങളിലുണ്ട്. ഗവേഷണതലത്തിൽ കോഴ്സ് വർക്ക് എന്ന ആശയം വ്യാപകമാകുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഇങ്ങനെയൊരു ഗ്രന്ഥം ഒരു

മാതൃക എന്ന നിലയിൽ പ്രസിദ്ധീകരണം അർഹിക്കുന്നു. ഇതിൽ സമാഹരിച്ചവതരിപ്പിക്കുന്ന ഗവേഷണലേഖനങ്ങളുടെ രൂപീകരണവേളയിൽ മലയാളവിഭാഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ എനിക്കുണ്ടായ സന്തോഷം അയവിറക്കിക്കൊണ്ട് ഈ മുഖവുര സമാപിപ്പിക്കുന്നു. ഒപ്പം ഇതു സാദ്ധ്യമാക്കിയ എല്ലാവർക്കും നന്ദി. അഭിനന്ദനങ്ങൾ.